

Verordnungsblatt des Generalgouverneurs für die besetzten polnischen Gebiete Teil II

Dziennik rozporządzeń
Generalnego Gubernatora dla okupowanych polskich obszarów
Część II

1940	Ausgegeben zu Krakau, den 14. März 1940 Wydano w Krakau (w Krakowie), dnia 14 marca 1940 r.	Nr. 19

Tag Dzień	<u>Inhalt / Treść</u>	Seite Strona
6. 3. '40	Zehnte Durchführungsvorschrift zur Verordnung vom 23. November 1939 über die Ernährungs- und Landwirtschaft im Generalgouvernement	163
	Dziesiąte postanowienie wykonawcze do rozporządzenia z dnia 23 listopada 1939 r. o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie	163
6. 3. 40	Elfte Durchführungsvorschrift zur Verordnung vom 23. November 1939 über die Ernährungs- und Landwirtschaft im Generalgouvernement	166
	Jedenaste postanowienie wykonawcze do rozporządzenia z dnia 23 listopada 1939 r. o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie	166
10. 3. 40	Zweite Durchführungsvorschrift zur Verordnung vom 20. Dezember 1939 über Unterstützungen an Militärrentenempfänger des ehemaligen polnischen Staates und ihre Hinterbliebenen (Kriegsopferverordnung)	167
	Drugie postanowienie wykonawcze do rozporządzenia z dnia 20 grudnia 1939 r. o zapomogach dla odbiorców rent wojskowych byłego państwa polskiego i osób pozostałych po nich (rozporządzenia o ofiarach wojennych)	167

Zehnte Durchführungsvorschrift

zur Verordnung vom 23. November 1939 über die Ernährungs- und Landwirtschaft im Generalgouvernement.

Vom 6. März 1940.

Betrifft: **Errichtung der Saatgutstelle.**

Zur Durchführung der Verordnung über die Ernährungs- und Landwirtschaft im Generalgouvernement vom 23. November 1939 (Verordnungsblatt GGP. S. 63) bestimme ich:

§ 1

(1) Um die Saatgutversorgung der Landwirtschaft im Generalgouvernement sicherzustellen, wird eine Zentralstelle für den Saatgutverkehr, die Saatgutstelle, errichtet. Sie hat ihren Sitz in Krakau und untersteht der Aufsicht des Leiters der Abteilung Ernährung und Landwirtschaft im Amt des Generalgouverneurs.

(2) Auf Saatgut aller Art finden die Bestimmungen über die Errichtung der Landwirtschaftlichen Zentralstelle (Dritte Durchführungsvorschrift

Dziesiąte postanowienie wykonawcze

do rozporządzenia z dnia 23 listopada 1939 r. o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 6 marca 1940 r.

Dotyczy: **założenia urzędu zasiewów.**

W celu wykonania rozporządzenia o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 23 listopada 1939 r. (Dz. rozp. GGP. str. 63) postanawiam:

§ 1

(1) Ażeby zapewnić rolnictwu w Generalnym Gubernatorstwie zaopatrywanie w zasiewy, zakłada się urząd centralny dla obrotu zasiewami — urząd zasiewów —, który swoją siedzibę ma w Krakau (w Krakowie) i podlega nadzorowi Kierownika Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa przy Urzędzie Generalnego Gubernatora.

(2) Do zasiewów wszelkiego rodzaju nie mają zastosowania przepisy o założeniu Centralnego Urzędu Rolniczego (trzecie postanowienie wyko-

zur Verordnung vom 23. November 1939 über die Ernährung und Landwirtschaft im Generalgouvernement vom 20. Januar 1940, Verordnungsblatt GGP. II S. 21) keine Anwendung.

(3) Die Saatgutstelle kann zur Erfüllung ihrer Aufgaben insbesondere

1. Saatgut jeder Art kaufen und verkaufen, soweit dies zur geordneten Versorgung der Landwirtschaft im Generalgouvernement oder im Deutschen Reich erforderlich ist;
2. den Samenertrag bestimmter Kulturarbeiten ganz oder teilweise im Wege des freiwilligen Kaufes oder des Zwangskaufes übernehmen und, soweit er für das Generalgouvernement oder das Deutsche Reich benötigt wird, saattertig herrichten und in den Verkehr bringen;
3. zur Sicherung der Versorgung und im Interesse der Landeskultur sowie der Sicherung des Saatgutbedarfs des Generalgouvernements und des Deutschen Reiches Saatgut von Züchtungen und Arten in Aufbau und Vertrieb nehmen;
4. Erhebungen über Erzeugung und Absatz von Saatgut anstellen sowie zu diesem Zweck die notwendigen Feststellungen treffen;
5. Einrichtungen schaffen und sich an Einrichtungen beteiligen, die gleiche oder verwandte Aufgaben zu erfüllen haben;
6. das Sortenversuchswesen und die Prüfung neuer Pflanzenarten auf ihre Anbaufähigkeit regeln;
7. die Sortenzahl unter Berücksichtigung der Bedürfnisse der Landeskultur dadurch beschränken, daß verboten wird, bestimmte Sorten als Saatgut in den Verkehr zu bringen;
8. Preiszuschläge festsetzen, die der Vermehrer von Saatgut für die Vermehrung und der Züchter von Saatgut für die züchterische Tätigkeit erhält, sowie einheitliche Lieferungsbedingungen vorschreiben;
9. in Zusammenarbeit mit den zuständigen Stellen des Generalgouvernements und des Deutschen Reiches Einrichtungen und Maßnahmen zur Regelung des Absatzes von Saatgut nach dem Deutschen Reich und nach dem Ausland schaffen.

§ 2

- (1) Die Saatgutstelle ist rechtsfähig.
- (2) Ihre Organe sind der Vorsitzende und der Verwaltungsrat.

§ 3

Der Vorsitzende wird vom Leiter der Abteilung Ernährung und Landwirtschaft im Amt des Generalgouverneurs bestellt und abberufen.

§ 4

Der Vorsitzende vertritt die Saatgutstelle. Verpflichtungen des Vorsitzenden über das Vermögen der Saatgutstelle sowie Verpflichtungen zu solchen Verpflichtungen bedürfen der Schriftform und der Mitzeichnung durch einen Geschäftsführer. Der Vorsitzende ist dem Leiter der Abteilung Ernährung und Landwirtschaft für die Erfüllung seiner Aufgaben verantwortlich. Er beruft den Verwaltungsrat und dessen Ausschüsse ein und führt den Vorsitz bei ihren Beratungen. Er erläßt die Geschäftsordnung der Saatgutstelle.

§ 5

Der Vorsitzende bestellt zur Versorgung der laufenden Geschäfte Geschäftsführer und Bevollmächtigte

nawcze do rozporządzenia z dnia 23 listopada 1939 r. o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 20 stycznia 1940 r., Dz. rozp. GGP. II str. 21).

(3) W celu spełnienia swych zadań urząd zasiewów może w szczególności

1. kupować i sprzedawać zasiewy wszelkiego rodzaju, o ile tego wymaga należyte zaopatrzenie rolnictwa w Generalnym Gubernatorstwie lub w Rzeszy Niemieckiej;
2. przejąć zupełnie lub częściowo w drodze kupna dobrowolnego lub przymusowego plon nasion określonych rodzajów kultury oraz wykończyć go do zasiewów i wypuścić do obrotu, jeżeli potrzebny jest dla Generalnego Gubernatorstwa lub Rzeszy Niemieckiej;
3. dla zabezpieczenia zaopatrzenia oraz w interesie uprawy rolnej i pokrycia zapotrzebowania zasiewów Generalnego Gubernatorstwa i Rzeszy Niemieckiej uprawiać i rozsprzedawać zasiewy hodowli i rodzajów;
4. sporządzić statystyki o produkcji i zbyciu zasiewów oraz zbierać w tym celu potrzebne dane;
5. utworzyć instytucje oraz brać udział w instytucjach, mających na celu spełnienie takich samych lub podobnych zadań;
6. uregulować organizację stacji doświadczalnych oraz badanie nowych rodzajów roślin co do ich zdolności uprawy;
7. ograniczyć z uwzględnieniem potrzeb uprawy rolnej ilość rodzajów przez zakaz wypuszczenia do obrotu określonych rodzajów jako zasiewy;
8. ustanawiać dodatki do cen, które pobiera rozmnożyciel zasiewów za rozmnażanie oraz hodowca zasiewów za działalność hodowlaną, tudzież ułożyć jednolite warunki dostawy;
9. w współpracy z właściwymi władzami Generalnego Gubernatorstwa i Rzeszy Niemieckiej poczynić posunięcia i wydawać zarządzenia celem uregulowania zbytu zasiewów do Rzeszy Niemieckiej i zagranicę.

§ 2

- (1) Urząd zasiewów posiada zdolność prawną.
- (2) Jego organami są przewodniczący oraz rada administracyjna.

§ 3

Przewodniczącego ustanawia i odwołuje Kierownik Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa przy Urzędzie Generalnego Gubernatora.

§ 4

Przewodniczący reprezentuje urząd zasiewów. Rozporządzenia przewodniczącego majątkiem urzędu zasiewów oraz zobowiązania do takich rozporządzeń wymagają formy piśmiennej oraz kontrasygnaty jednego kierownika. Przewodniczący odpowiada wobec Kierownika Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa za spełnienie swych zadań. Zwoluje on radę administracyjną i ich wydziały oraz przewodniczy ich obradom. Wydaje on regulamin urzędu zasiewów.

§ 5

Przewodniczący ustanawia dla załatwienia spraw bieżących kierowników i pełnomocników, którzy

tigte, die an seine Weisungen gebunden sind. Zur Vertretung sind nur je zwei Geschäftsführer oder ein Geschäftsführer und ein Bevollmächtigter gemeinschaftlich befugt. Verfügungen über das Vermögen der Saatgutstelle sowie Verpflichtungen zu solchen Verfügungen bedürfen der Schriftform.

§ 6

Die Namen der Vertretungsberechtigten sind im Verordnungsblatt des Generalgouverneurs für die besetzten polnischen Gebiete bekanntzugeben.

§ 7

(1) Der Verwaltungsrat besteht aus mindestens sechs, höchstens zwölf Mitgliedern. Dem Verwaltungsrat muß angehören der Vorsitzende der Saatgutstelle Berlin bzw. sein Stellvertreter, ein Geschäftsführer der Saatgutstelle Berlin und der Leiter der Gruppe Erzeugung in der Abteilung Ernährung und Landwirtschaft. Der Verwaltungsrat kann aus den Reihen seiner Mitglieder Ausschüsse bilden, die an seiner Stelle tätig werden.

(2) Die Mitglieder des Verwaltungsrates werden vom Leiter der Abteilung Ernährung und Landwirtschaft bestellt und abberufen. Sie erhalten für ihre Tätigkeit keine Vergütung, jedoch wird ihnen Ersatz ihrer Barauslagen gewährt.

(3) Der Leiter der Abteilung Ernährung und Landwirtschaft ist zu den Sitzungen des Verwaltungsrates einzuladen.

§ 8

(1) Der Vorsitzende hat den Verwaltungsrat über alle wesentlichen Maßnahmen der Saatgutstelle zu unterrichten; der Verwaltungsrat soll tunlichst über Maßnahmen von grundsätzlicher Bedeutung vor ihrer Durchführung gehört werden. Derartige Maßnahmen bedürfen in jedem Fall der Zustimmung des Leiters der Abteilung Ernährung und Landwirtschaft.

(2) Der Verwaltungsrat (Ausschuß) muß unverzüglich einberufen werden, wenn es die Hälfte seiner Mitglieder verlangt. Über die Sitzungen des Verwaltungsrates und der Ausschüsse ist eine Niederschrift, die der Vorsitzende zeichnet, zu fertigen.

§ 9

Ergeben sich bei der Jahresrechnung Überschüsse, so entscheidet der Verwaltungsrat über deren Verwendung. Er bestimmt auch, für welche Zwecke und in welchem Umfange sie im Rahmen der Aufgaben des § 1 zu verwenden oder ob Rücklagen zu bilden sind.

§ 10

Das Vermögen der Saatgutstelle fällt nach ihrer Auflösung dem Generalgouvernement zu. Die Abwicklung regelt der Leiter der Abteilung Ernährung und Landwirtschaft im Einvernehmen mit dem Leiter der Abteilung Finanzen.

§ 11

Die Anordnungen der Saatgutstelle werden erforderlichenfalls unter Anwendung polizeilichen Zwanges vollzogen.

§ 12

Auf Ersatz von Schäden, die sich bei Anwendung dieser Durchführungsvorschrift ergeben, besteht kein Rechtsanspruch.

winni stosować się do jego poleceń. Prawo reprezentowania przysługuje tylko dwom kierownikom lub jednemu kierownikowi i jednemu pełnomocnikowi wspólnie. Rozporządzenia majątkiem urzędu zasiewów oraz zobowiązania do takich rozporządzeń wymagają formy piśmiennej.

§ 6

Nazwiska upoważnionych do reprezentowania należy ogłaszać w Dzienniku rozporządzeń Generalnego Gubernatora dla okupowanych polskich obszarów.

§ 7

(1) Rada administracyjna składa się conajmniej z sześciu a najwyżej dwunastu członków. Do rady administracyjnej muszą należeć: przewodniczący urzędu zasiewów Berlin względnie jego zastępca, jeden kierownik urzędu zasiewów Berlin oraz kierownik grupy produkcji przy Wydziale Wyżywienia i Rolnictwa. Rada administracyjna może spośród swych członków utworzyć wydziały, które za nią działają.

(2) Członków rady administracyjnej ustanawia i odwołuje Kierownik Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa. Nie otrzymują oni za swoją działalność żadnego wynagrodzenia, zwraca się im jednak wydatki gotówkowe.

(3) Kierownika Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa należy zapraszać na posiedzenia rady administracyjnej.

§ 8

(1) Przewodniczący winien informować radę administracyjną o wszystkich istotnych posunięciach urzędu zasiewów; przed wykonaniem posunięć o znaczeniu zasadniczym należy wedle możliwości zasięgnąć opinii rady administracyjnej. Posunięcia tego rodzaju wymagają w każdym przypadku zgody Kierownika Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa.

(2) Rada administracyjna (wydział) musi być niezwłocznie zwołana, jeżeli tego wymaga połowa członków. O posiedzeniach rady administracyjnej i wydziałów należy sporządzić protokół, który podpisuje przewodniczący.

§ 9

Jeżeli roczne zamknięcie rachunkowe wykazuje nadwyżki, decyduje rada administracyjna o ich przeznaczeniu. Postanawia ona również dla jakich celów i w jakim rozmiarze mają one być zużyte w ramach zadań, określonych w § 1, lub czy mają być utworzone rezerwy.

§ 10

Majątek urzędu zasiewów przypada w razie rozwiązania Generalnemu Gubernatorstwu. Likwidację reguluje Kierownik Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa w porozumieniu z Kierownikiem Wydziału Finansów.

§ 11

Zarządzenia urzędu zasiewów będą wykonane w razie potrzeby z zastosowaniem przymusu policyjnego.

§ 12

O wynagrodzenie szkód, wynikających z zastosowania niniejszego postanowienia wykonawczego, nie ma pretensji prawnej.

§ 13

(1) Diese Durchführungsvorschrift tritt am 15. März 1940 in Kraft.

(2) Zum gleichen Zeitpunkt tritt die Anordnung zur Regelung des Saatgutanbaues und des Saatgutvertriebes im Generalgouvernement vom 8. Dezember 1939 (Verordnungsblatt GGP. S. 216) außer Kraft.

(3) Die Befugnisse des Saatgutkommissars gehen auf die Saatgutstelle über.

(4) Die vom Saatgutkommissar bisher getroffenen Anordnungen bleiben in Kraft.

Krakau, den 6. März 1940.

**Der Generalgouverneur
für die besetzten polnischen Gebiete**

Im Auftrag
Körner

§ 13

(1) Niniejsze postanowienie wykonawcze wchodzi w życie z dniem 15 marca 1940 r.

(2) W powyżej określonym terminie traci moc obowiązującą zarządzenie celem uregulowania uprawy i sprzedaży zasiewów w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 8 grudnia 1939 r. (Dz. rozp. GGP. str. 216).

(3) Uprawnienia Komisarza Zasiewów przechodzą na urząd zasiewów.

(4) Zarządzenia, wydane dotychczas przez Komisarza Zasiewów, pozostają w mocy.

Krakau (Kraków), dnia 6 marca 1940 r.

**Generalny Gubernator
dla okupowanych polskich obszarów**

Z polecenia
Körner

**Elfte
Durchführungsvorschrift**

zur Verordnung vom 23. November 1939 über die Ernährungs- und Landwirtschaft im Generalgouvernement.

Vom 6. März 1940.

Betrifft: **Wasserwirtschaftsverwaltung (Landeskultur).**

Zur Durchführung der Verordnung über die Ernährungs- und Landwirtschaft im Generalgouvernement vom 23. November 1939 (Verordnungsblatt GGP. S. 63) bestimme ich:

§ 1

Zum Aufgabengebiet der Wasserwirtschaft (Landeskultur) in den Abteilungen Ernährung und Landwirtschaft im Amt des Generalgouverneurs und in den Ämtern der Distriktschefs gehören:

- Wildbachverbauungen;
- Talsperrenbauten, soweit nicht die Abteilung Bauwesen oder die Abteilung Wirtschaft zuständig sind;
- Regulierungen an allen nicht schiffbaren Flüssen und Bächen;
- Eindeichungen und Binnenentwässerungen der Ländereien;
- Dränungen;
- Südkultivierungen;
- Bewässerung und Abwasserwertung;

- ländliche Wasserversorgungen;
- ländliche Wirtschaftswege und landwirtschaftliche Folgeeinrichtungen.

§ 2

(1) Als unterste Organe der Wasserwirtschaftsverwaltung im Generalgouvernement werden aus den ehemaligen polnischen Meliorationsreferaten bei den ehemaligen Starosteien polnische Wasserwirtschaftsämter gebildet. Sie umschließen das Gebiet mehrerer Kreishauptmannschaften und sind mit polnischem Personal besetzt. Sie haben die Aufgabe, unter deutscher Anweisung und Aufsicht alle Landeskulturarbeiten in ihren Bezirken vorzubereiten und auszuführen. Der Vollzug von Hoheitsaufgaben und Anordnungsbefugnisse stehen ihnen nicht zu.

**Jedenaste
postanowienie wykonawcze**

do rozporządzenia z dnia 23 listopada 1939 r. o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 6 marca 1940 r.

Dotyczy: **zarządu gospodarki wodnej (melioracyj wodnych).**

Celem wykonania rozporządzenia o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 23 listopada 1939 r. (Dz. rozp. GGP. str. 63) postanawiam:

§ 1

Do zakresu zadań gospodarki wodnej (melioracyj wodnych) w Wydziałach Wyżywienia i Rolnictwa przy Urzędzie Generalnego Gubernatora i w Urzędach Szefów Okręgowych, należą:

- zabudowania potoków górskich;
- budowa zapór dolin, o ile nie jest właściwy — Wydział Budowlany lub Wydział Gospodarki;

- regulacje wszystkich niespławnych rzek i potoków;
- obwałowania i odwodnienia śródziemnych gruntów;
- drenowania;
- kultywowania gruntów pustych;
- nawodnienie i użytkowanie wód uzyskanych z odwodnienia;
- zaopatrzenia miejscowości wiejskich w wodę;
- wiejskie drogi gospodarcze i dalsze agrarne prace melioracyjne.

§ 2

(1) Jako najniższe organa gospodarki wodnej w Generalnym Gubernatorstwie utwarzają się z byłych polskich referatów melioracyjnych przy byłych starostwach polskie polskie urzędy gospodarki wodnej. Obejmują one obszar kilku Okręgów i są obsadzone personelem polskim. Zadaniem ich jest przygotowywanie i wykonywanie wszystkich robót melioracyjnych w ich obwodach według zlecenia i pod nadzorem władz niemieckich. Wykonywanie zadań zwierzchności i prawo wydawania zarządzeń nie przysługuje im.

(2) Die polnischen Wasserwirtschaftsämter im Generalgouvernement sind selbständige Einrichtungen und unterstehen unmittelbar deutschen Wasserwirtschaftsinspektoren.

§ 3

(1) Die Wasserwirtschaftsinspektoren führen die Aufsicht über die polnischen Wasserwirtschaftsämter ihres Bezirkes. Sie vollziehen deren Hoheitsaufgaben und erlassen Anordnungen. Sie sind ferner Aufsichtsbehörde für die Wasser- und Bodenverbände und ausführendes Organ der Wasserpolizeibehörde für die nicht schiffbaren Flüsse und Bäche ihres Bezirkes.

(2) Die Wasserwirtschaftsinspektoren unterstehen dem Chef des Distrikts und erhalten ihre sachlichen Anweisungen von der Abteilung Ernährung und Landwirtschaft — Gruppe Wasserwirtschaft — im Amt des Distriktschefs. Der Distriktschef ist Wasserpolizei- und Landespolizeibehörde sowie Oberaufsichtsbehörde für die Wasser- und Bodenverbände. Er beauftragt mit der Wahrnehmung dieser Befugnisse die Abteilung Ernährung und Landwirtschaft — Gruppe Wasserwirtschaft.

(3) Der Gruppe Wasserwirtschaft in der Abteilung Ernährung und Landwirtschaft im Amt des Distriktschefs wird ein polnisches Arbeitsbüro aus Dienstangehörigen der polnischen Meliorationsabteilungen bei den früheren Wojewodschaften angegliedert.

§ 4

(1) Die oberste Leitung der Wasserwirtschaft liegt bei der Abteilung Ernährung und Landwirtschaft — Gruppe Wasserwirtschaft — im Amt des Generalgouverneurs. Diese Abteilung ist zugleich oberste Aufsichtsbehörde der Wasser- und Bodenverbände. Ihr obliegt ferner die Zusammenarbeit mit den anderen Abteilungen des Generalgouverneurs, soweit bei den Maßnahmen der Wasserwirtschaft Belange derselben berührt werden.

(2) Der Gruppe Wasserwirtschaft in der Abteilung Ernährung und Landwirtschaft im Amt des Generalgouverneurs wird ein polnisches Arbeitsbüro aus Dienstangehörigen des Generalinspektors für Meliorationen beim früheren polnischen Ministerium für Landwirtschaft und Agrarreform angegliedert.

Krakau, den 6. März 1940.

Der Generalgouverneur
für die besetzten polnischen Gebiete

Im Auftrag
Körner

**Zweite
Durchführungsvorschrift**

zur Verordnung vom 20. Dezember 1939 über Unterstützungen an Militärrentenempfänger des ehemaligen polnischen Staates und ihre Hinterbliebenen (Kriegsopferverordnung).

Vom 10. März 1940.

Zur Durchführung der Kriegsopferverordnung vom 20. Dezember 1939 (Verordnungsblatt GG. I S. 1) bestimme ich:

(2) Polskie urzędy gospodarki wodnej w Generalnym Gubernatorstwie są samodzielnymi instytucjami i podlegają bezpośrednio niemieckim inspektorom gospodarki wodnej.

§ 3

(1) Inspektorowie gospodarki wodnej wykonują nadzór nad polskimi urzędami gospodarki wodnej właściwego obwodu i wykonują czynności rządowe oraz wydają zarządzenia. Są oni również władzą nadzorczą nad związkami wodnymi i gruntowymi i organem wykonawczym władzy wodno-policyjnej dla rzek niespławnych i potoków właściwego obwodu.

(2) Inspektorowie gospodarki wodnej podlegają Szefowi Okręgowemu i otrzymują swoje zlecenia rzeczowe od Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa — grupy gospodarki wodnej — w Urzędzie Szefa Okręgowego. Szef Okręgowy jest władzą wodno-policyjną i krajowo-policyjną oraz wyższą władzą związków wodnych i gruntowych. Porucza on wykonywanie tych uprawnień Wydziałowi Wyżywienia i Rolnictwa — grupie gospodarki wodnej.

(3) Do grupy gospodarki wodnej przy Wydziale Wyżywienia i Rolnictwa w Urzędzie Szefa Okręgowego przyłącza się polskie biuro, składające się z pracowników polskich wydziałów melioracyjnych przy byłych województwach.

§ 4

(1) Naczelne kierownictwo gospodarką wodną należy do Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa — grupy gospodarki wodnej — przy Urzędzie Generalnego Gubernatora. Wydział ten jest jednocześnie naczelną władzą nadzorczą nad związkami wodnymi i gruntowymi. Nadto wchodzi w zakres jego działania współpraca z innymi wydziałami Generalnego Gubernatora, o ile sprawy gospodarki wodnej dotyczą ich zakresu zainteresowania.

(2) Do grupy gospodarki wodnej przy Wydziale Wyżywienia i Rolnictwa w Urzędzie Generalnego Gubernatora przyłącza się polskie biuro, składające się z pracowników generalnego inspektora dla melioracji przy byłym polskim ministerstwie rolnictwa i reform rolnych.

Krakau (Kraków), dnia 6 marca 1940 r.

Generalny Gubernator
dla okupowanych polskich obszarów

Z polecenia
Körner

**Drugie
postanowienie wykonawcze**

do rozporządzenia z dnia 20 grudnia 1939 r. o zapomogach dla odbiorców rent wojskowych byłego państwa polskiego i osób pozostałych po nich (rozporządzenia o ofiarach wojennych).

Z dnia 10 marca 1940 r.

W celu wykonania rozporządzenia o ofiarach wojennych z dnia 20 grudnia 1939 r. (Dz. rozp. GGP. I str. 1) postanawiam:

§ 1

Zu § 1 der Verordnung.

- a) Unterstützungen erhalten nur solche Beschädigte und Hinterbliebene, die ihren dauernden Wohnsitz im Generalgouvernement haben.
  - b) Beschädigte und Hinterbliebene, die im Generalgouvernement heimatberechtigt sind und im deutschen Reichsgebiet einschließlich des Protektorats oder im nichtfeindlichen Ausland wohnen, können mit Genehmigung des Leiters der Abteilung Arbeit im Amt des Generalgouverneurs Unterstützungen erhalten.
  - c) Unterstützungen können auch Witwen erhalten, die nach den Bestimmungen des polnischen Versorgungsrechts den im § 1 Abs. 1 der Verordnung genannten Witwen gleichzustellen sind. Bei besonderer Notlage können diese Unterstützungen auch die übrigen Witwen erhalten, die nach den Bestimmungen des polnischen Versorgungsrechts eine Witwenrente in Höhe von 50 v. H. der Grundrente zu beziehen hätten. Für Witwen, die eine Witwenrente in Höhe von 30 v. H. der Grundrente zu beziehen hätten, gilt § 1 Abs. 2 entsprechend.
  - d) In sinngemäßer Anwendung der für die Kinder von Beschädigten getroffenen Regelung kann Waisen von gefallenem oder verstorbenen Vätern, deren Tod im ursächlichen Zusammenhang mit dem Heeresdienst steht, eine laufende Unterstützung im Ausmaße der polnischen Gebührenisse gewährt werden.
  - e) Den Beschädigten kann im Falle der Erkrankung an einem Leiden, das mit dem abgeleiteten Heeresdienst im ursächlichen Zusammenhang steht, ärztliche Behandlung sowie an Stelle der laufenden Unterstützung Anstaltspflege im unbedingt notwendigen Ausmaße bewilligt werden. Keinesfalls darf die Leistung das Ausmaße der den Krankenkassenmitgliedern gewährten entsprechenden Leistungen überschreiten.
- Während der Anstaltsbehandlung können für die Ehefrau bis zu 30 v. H. für jedes Kind — höchstens jedoch für vier Kinder — bis zu 20 v. H. der laufenden Unterstützung gewährt werden, wobei das Ausmaße der Unterstützung des Beschädigten nicht überschritten werden darf.
- f) Im Falle des Todes eines Beschädigten, dem eine Unterstützung zuerkannt wurde, kann denjenigen Personen, die die Begräbniskosten bestritten haben, eine Unterstützung in Höhe dieser Kosten, jedoch höchstens bis zum Betrage der monatlichen Unterstützung, gewährt werden.
  - g) Ohne Rücksicht auf den Grad der Minderung der Erwerbsfähigkeit und unabhängig davon, ob Unterstützungen gewährt werden, können Beschädigte orthopädische Behelfe zur Erlangung und Erhaltung einer Berufsausübung, aber nur in dem unbedingt notwendigen Ausmaße erhalten. Ferner kann die notwendige Instandsetzung der orthopädischen Behelfe bewilligt werden.

§ 1

Do § 1 rozporządzenia.

- a) Zapomogi otrzymują tylko tacy poszkodowani i osoby pozostałe po nich, których stałe miejsce zamieszkania znajduje się w Generalnym Gubernatorstwie.
  - b) Poszkodowani i osoby pozostałe po nich, posiadające prawo przynależności do Generalnego Gubernatorstwa, i zamieszkujące na obszarze Rzeszy Niemieckiej łącznie z protektoratem lub nie wrogo usposobionej zagranicy, mogą otrzymać zapomogi za pozwoleniem Kierownika Wydziału Pracy przy Urzędzie Generalnego Gubernatora.
  - c) Zapomogi mogą otrzymać również wdowy, które według przepisów polskiego prawa zaopatrzeniowego należy traktować na równi z wdowami, o których mowa w § 1 ust. 1 rozporządzenia. W razie szczególnie krytycznego położenia mogą otrzymać zapomogi te również inne wdowy, które według przepisów polskiego prawa zaopatrzeniowego miałyby pobierać rentę wdowią we wysokości 50% renty zasadniczej. Dla wdów, które miałyby pobierać rentę wdowią w wysokości 30% renty zasadniczej, obowiązuje § 1 ust. 1 odpowiednio.
  - d) W analogicznym zastosowaniu unormowania, wydanego dla dzieci poszkodowanych, może być udzielona sierotom po ojcach poległych i zmarłych, w związku przyczynowym ze służbą wojskową, bieżąca zapomoga w wymiarze polskich należności.
  - e) Poszkodowanym może być udzielona w razie zachorowania na cierpienie, pozostające w związku przyczynowym z odbytą służbą wojskową, opieka lekarska oraz zamiast bieżącej zapomogi leczenie w zakładzie w wymiarze bezwarunkowo koniecznym. W żadnym wypadku świadczenie nie może przewyższać wymiaru odpowiednich świadczeń, udzielonych członkom kas chorych.
- Podczas leczenia w zakładzie może być udzielone dla żony do 30%, na każde dziecko — najwyżej jednak na czworo dzieci — do 20% bieżącej zapomogi, przy czym wymiar zapomogi poszkodowanego nie może być przekroczony.
- f) W razie śmierci poszkodowanego, któremu przyznano zapomogę, można osobom, które ponosiły koszty pogrzebu, udzielić zapomogi w wysokości tych kosztów, jednak najwyżej do kwoty zapomogi miesięcznej.
  - g) Bez względu na stopień utraty zdolności zarobkowania i niezależnie od tego, czy udzielono zapomóg, mogą poszkodowani otrzymać ortopedyczne środki pomocnicze celem uzyskania i utrzymywania zdolności wykonywania zawodu, lecz tylko w wymiarze bezwarunkowo koniecznym. Nadto przyznać można potrzebną naprawę ortopedycznych środków pomocniczych.

§ 2

Zu § 3 der Verordnung.

Beschädigten deutscher Volkszugehörigkeit kann Heilbehandlung — jedoch ohne Geldleistungen —, Hinterbliebenen Sterbegeld und Gebühren für das Sterbevierteljahr in Anlehnung an die Vorschriften des Reichsversorgungsgesetzes gewährt werden.

§ 3

Zu § 4 der Verordnung.

Berufsmilitärpersonen des Ruhestandes kann für Leiden, die mit dem abgeleisteten Heeresdienst im ursächlichen Zusammenhang stehen, Behandlung in gleicher Weise wie den übrigen Beschädigten bewilligt werden. Das gleiche gilt für die Gewährung und Instandsetzung orthopädischer Behelfe.

§ 4

Zu § 6 der Verordnung.

Eine Unterstützung ist zu versagen, wenn von den zuständigen politischen Stellen Bedenken geltend gemacht werden.

§ 5

Zu § 7 der Verordnung.

Die Entscheidung über die Gewährung von Heilbehandlung sowie von orthopädischen Behelfen treffen die Dienststellen für Kriegsbeschädigtenfürsorge; das gleiche gilt zunächst auch für die Bewilligung von Unterstützungen. Die Durchführung der Heilbehandlung obliegt den auf Grund der Krankenversicherungspflicht tätigen Krankenkassen.

§ 6

Zu § 8 der Verordnung.

Die Kosten sind aus den für die Kriegsbeschädigtenfürsorge bereitgestellten Mitteln zu bestreiten, soweit sie nicht von den Krankenkassen als Versicherungsleistungen zu tragen sind.

Krakau, den 10. März 1940.

**Der Generalgouverneur
für die besetzten polnischen Gebiete**

Im Auftrag
Dr. Frauendorfer

§ 2

Do § 3 rozporządzenia.

Poszkodowanym przynależnym do narodu niemieckiego można udzielać w oparciu o przepisy ustawy Rzeszy Niemieckiej o zaopatrzeniu leczenia — jednak bez świadczeń pieniężnych —, osobom pozostałym zaś zapomogi pośmiertnej oraz należności za kwartał śmierci.

§ 3

Do § 4 rozporządzenia.

Wojskowym zawodowym w stanie spoczynku można udzielać przy chorobach, pozostających w związku przyczyniowym z odbytą służbą wojskową, leczenie w taki sam sposób jak innym poszkodowanym. To samo dotyczy udzielenia i naprawy ortopedycznych środków pomocniczych.

§ 4

Do § 6 rozporządzenia.

Udzielenia zapomogi należy odmówić, jeżeli właściwe urzędy polityczne wyrażają zastrzeżenia.

§ 5

Do § 7 rozporządzenia.

Decyzje o udzieleniu leczenia oraz ortopedycznych środków pomocniczych wydają urzędy opieki nad inwalidami wojennymi; to samo dotyczy na razie przyznania zapomóg. Przeprowadzenie leczenia należy do kas chorych, które czynne są na podstawie obowiązku ubezpieczenia na wypadek choroby.

§ 6

Do § 8 rozporządzenia.

Koszty należy pokryć z środków oddanych do dyspozycji dla opieki nad inwalidami wojennymi, o ile kasy chorych nie ponoszą ich jako świadczenia ubezpieczeniowe.

Krakau (Kraków), dnia 10 marca 1940 r.

**Generalny Gubernator
dla okupowanych polskich obszarów**

Z polecenia
Dr. Frauendorfer

